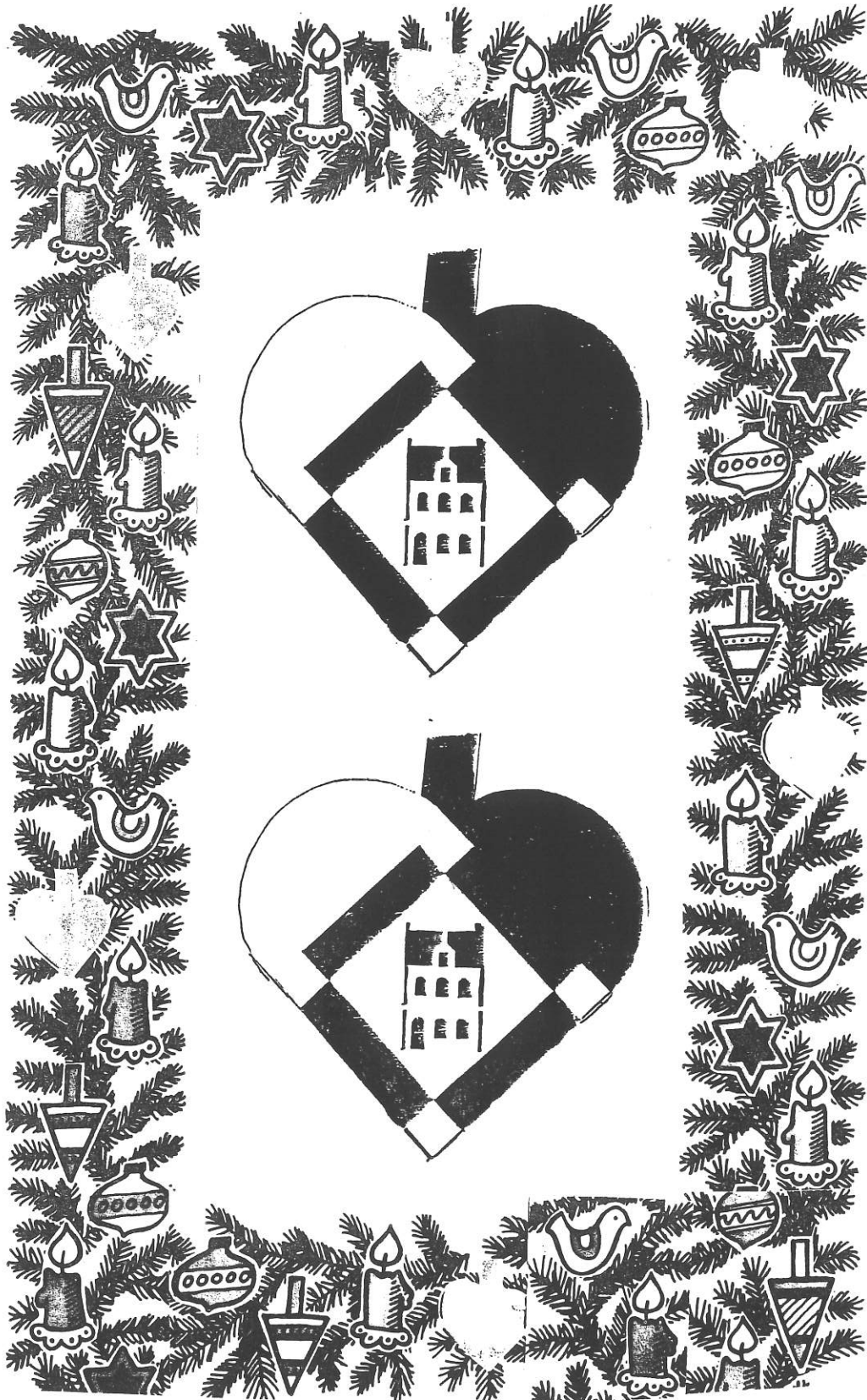

KILDEN

Nr. 4 - December 1992

Dette smukke og enkle juleherte er klippet, skåret og flettet af foreningens formand, Ole Faurhøj

KILDEN

er Husejerforeningen i Strandvejskvarterets beboerblad, og udgives af denne forening under ansvar af bestyrelsen og den af bestyrelsen udpegede redaktør, som p.t. er:

Carsten Ohmsen
Heisesgade 37
2100 København Ø
Tlf.: 31 18 01 90

Alle meddelelser fra bestyrelsen er mærket med

Husejerforeningen
i Strandvejskvarteret

Redaktionen modtager meget gerne ideer, oplæg, artikler, meddelelser osv.

Bestyrelsen 1992/93:

Ole Faurhøj - formand
Berggreensgade 12
Tlf. 31 29 23 67
(kloaker, R98 og parkering)

Christian Sonne - næstformand
Heisesgade 49
Tlf. 31 29 54 51
(gader og trafik)

Niels Ingvarsten - sekretær
Hornemansgade 29
Tlf. 31 29 42 18
(facader og materiel)

Anne Grete Holmsgaard
N.W. Gadesgade 48
Tlf. 31 18 07 92
(haver)

Carsten Ohmsen
Heisesgade 37
Tlf. 31 18 01 90
(KILDEN, fællesantenneanlægget og 100 års jubilæet)

Kasserer:

Oluf Greisen
Kuhlausgade 46
Tlf. 31 29 60 62

Arbejderhuse skal bevares

Under denne overskrift kunne man læse i POLITIKEN søndag den 6. december, at »Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen har lavet en såkaldt bevarende lokalplan for at sikre værdifulde arkitektoniske og kulturhistoriske værdier i et af Københavns karakteristiske kvarterer«.

Det drejer sig om »vort kvarter«, og den omtalte lokalplan er stort set identisk med den, som bestyrelsen fremlagde på generalforsamlingen 1992.

Det blev besluttet på Borgerrepræsentationens møde onsdag den 2. december at sende lokalplanen ud til høring - med en indsigelsesfrist på 2 måneder. Alle berørte husejere får da et lokalplanforslag tilsendt, og vi kan - på den førstkommande generalforsamling sidst i februar - debatere planen.

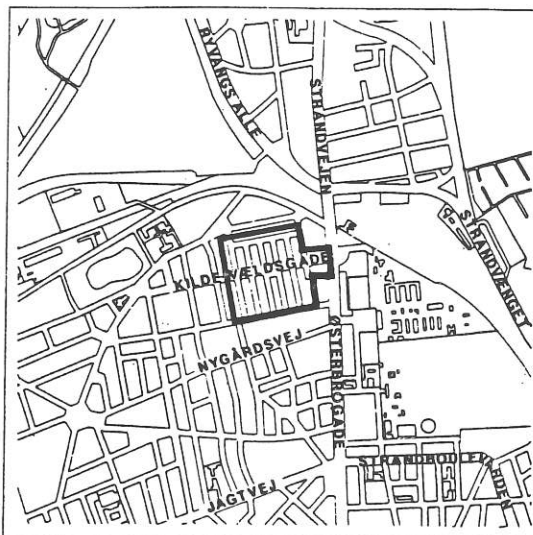
Nedenfor bringer vi lokalplanen uden kommentarer:

Bevaring af byggeforeningshusene ved Kildevældsgade

Husejerforeningen i Strandvejskvarteret har anmodet om udarbejdelse af en bevarende lokalplan for det område med byggeforeningshuse, som foreningen omfatter.

Baggrunden herfor er, at de servitutter, der er pålagt de enkelte huse, ikke i tilstrækkeligt omfang kan sikre en bevaring af områdets særlige karakter.

En bevarende lokalplan er i overensstemmelse med intentionerne i kommuneplanen og det forslag til revision af kommuneplanen, som har været ude i debat indtil den 30. september 1992.

Lokalplanområdets placering.

Københavns Kommune

Lokalplan nr.

Lokalplan for området begrænset af Østerbrogade, nordskellene af ejendommene matr.nr.ne 3965, 3966, 146b og 3967 Udenbys Klædebo Kvarter, København, vestskellene af ejendommene matr.nr.ne 3967, 3964 og 3912 ibid., Landskronagade, østskellene af ejendommene matr.nr.ne. 1711, 1709, 1707, 1705 og 1702 ibid., en linie i forlængelse heraf over Kildevældsgade, øst- og nordskellet af ejendommen matr.nr. 3858 ibid., østskellet af ejendommen matr.nr. 3175 ibid., øst- og sydskellet af ejendommen matr.nr. 5696 ibid. sydszellene af ejendommene matr.nr.ne 4332 og 4816 ibid., og en linie i forlængelse heraf, vestskellene af ejendommene matr.nr.ne 4322, 916 og 3763 ibid. og sydszellene af ejendommene matr.nr.ne 3763 og 916 ibid.

I henhold til lov om planlægning (lov nr. 388 af 6. juni 1991) fastsættes herved følgende bestemmelser for området.

§ 1. Formål

Formålet med lokalplanen er at opretholde området som boligområde samt at sikre bevaring af den eksisterende byggeforeningsbebyggelse, der rummer særlige kulturhistoriske og arkitektoniske kvaliteter.

Formålet er desuden at afløse de hidtil gældende servitutter vedrørende anvendelse og bebyggelse med mere tidssvarende bestemmelser.

Det er herunder hensigten, at bestemmelserne vedrørende bebyggelsens ydre fremtræden skal sikre en bevaring af såvel bebyggelsens arkitektoniske helhedsvirkning som bygningsdetaljer på det enkelte byggeforeningshus.

§ 2. Område

Lokalplanområdet afgrænses som vist på vedhæftede tegning nr. 26.435 og omfatter ejendommene matr.nr.ne 2210-2264, 2274-2303, 2320-2372, 2417-2439, 2462-2480, 2580-2605, 2716-2741, 2932-2964, 3080-3109, 3270-3271, 3505-3530, 3536-3547, 3550-3563, 3683-3705, 3796-3816, alle Udenbys Klædebo Kvarter, København, matr. nr. 366 ibid. (vejareal) og umatrikeret vejareal ibid. i Kildevældsgade samt alle parceller, der efter 1. december 1991 udstykkes fra de nævnte ejendomme.

§ 3. Anvendelse

Stk. 1. Området fastlægges til boligformål.

Der kan efter Magistratens nærmere godkendelse indrettes bebyggelse til fælleslokaler, samt mindre kollektive anlæg og institutioner - herunder vuggestuer og børnehaver - der naturligt finder plads i et boligområde.

Stk. 2. Stueetagen i hjørnehusene mod Landskronagade og Kildevældsgade kan herudover indrettes til butiks- og kontorlokaler o.l., der efter Magistratens skøn naturligt kan indpasses i et boligområde. Der må ikke udøves virksomhed, som efter Magistratens skøn er til ulempe for de omboende.

Stk. 3. Stueetagen på ejendommene matr.nr.ne 3547, 3796, 3809 og 3810 Udenbys Klædebo Kvarter, København, fastlægges til publikumsorienterede serviceerhverv, såsom butikker, restauranter og lignende. Stueetagen må ikke an-

vendes til liberale erhverv, såsom pengeinstitutter, advokat- og ejendomsmæglervirksomhed, forsikringskontorer, klinikker og lignende.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan Magistraten (Plandi- rektoratet) i særlige tilfælde - hvor den pågæl- dende virksomhed udøves efter principper, som i særlig grad er publikumsorienterede - tillade indretning af den i stk. 3, 2. punktum nævnte virksomhed.

§ 4. Vejforhold

Stk. 1. De eksisterende vejlinier opretholdes.

Stk. 2. Det på tegning nr. 26.436 viste udlagte vejareal mellem fortovets bagkant og facaderne i Hornemansgade, Weysesgade, Kuhlausgade, N.W. Gades Gade, Heisesgade, H.C. Lumbyes Gade og Berggreensgade samt det viste offentlige vejareal i Kildevældsgade kan nedlægges, når betingelserne herfor er opfyldt. Arealet skal opretholdes som have for den bagved liggende ejendom. Arealer beliggende foran ejendomme, der i medfør af § 3, stk. 2, anvendes til butikker eller lignende, skal dog ikke indrettes eller opretholdes som have.

Stk. 3. Der fastlægges 3 m hjørneafskæringer.

§ 5. Bebyggelsens omfang og placering

Stk. 1. De eksisterende byggeforeningshuse må ikke nedrives, ombygges eller på anden måde ændres uden Magistratens særlige tilladelse, jf. dog § 6.

Stk. 2. Retablering af bygninger og bygningsdele skal efter Magistratens nærmere godkendelse ske i samme omfang og med samme placering og udformning som den eksisterende bebyggelse, jf. i øvrigt § 6.

§ 6. Bebyggelsens ydre fremtræden

Stk. 1. Ændringer i bebyggelsen, for så vidt angår bygningernes materialer, udformning,

farve og øvrige fremtræden, skal efter Magistratens skøn være samstemmende med omgivelserne og området karakter. Eksisterende bebyggelse må i nævnte henseende ikke ændres uden Magistratens tilladelse, medmindre ændringerne iagttager bestemmelserne i stk.ne 2 - 5.

Stk. 2. Ydermure mod gade- og gårdside skal opføres som blankt murværk med forbandt, bånd og gesimser med farver og udformning svarende til de oprindelige.

Eksisterende fagdelinger og dimensioner på vinduer og døre må ikke ændres. Murede sålbænke under vinduer skal bevares.

Oprindelige butiksvinduer - dog ikke i facaderne mod Østerbrogade - kan udmures med brystning i en højde svarende til øvrige brystningshøjder i stueetagen.

Mod gårdsiden kan udføres direkte udgang fra stueetagen med nødvendig repos.

Mod gårdsiden kan opsættes franske altaner - samt på huse opført med trappetårn opholdsaltaner i flugt med trappetårnene - under forudsætning af, at bredden på de eksisterende murhuller og kviste bevares.

Stk. 3. Døre og porte skal udføres af træ med fyldninger og inddelinger som oprindeligt. Vinduer i facader skal være sidehængte/udadgående dannebrogsvinduer af træ og de heraf afledte typer. Glas skal være planglas. Kældervinduer skal udføres med rammer eller sprosser af træ eller jern samt planglas, og skal ligge i samme plan som de oprindelige kældervinduer.

Alt udvendigt træværk skal males med dækkende farver.

Stk. 4. Tagmateriale skal være naturskifer eller plant tagmateriale med tilsvarende farve, dimension og fastgørelsesmetode og uden afklippede hjørner.

Tagvinduer mod gadeside skal udføres som traditionelle 4 eller 6 stens jernvinduer, eller som vinduer i træ eller aluminium med tilsvarende mål. På hanebåndsloftet må dog maksimalt isættes 2 vinduer.

Mod gårdsiden kan isættes tagvinduer af anden konstruktion og dimension.

Tagvinduer i frontespiciens tagflade skal udføres som traditionelle 4 stens jernvinduer, eller som vinduer i træ eller aluminium med tilsvarende mål og kun 1 vindue pr. tagflade.

Skorstenene og fælles brandgavle må ikke fjernes, og brandkammene skal være afdækket med mørke vingetegl.

Gavlafslutninger på hjørnehusene og frontespicer skal være sorte plader - som tagmaterialet - eller zink.

Udluftninger og ventilationshætter skal anbringes på gårdsidens tagflade.

Tagrender og tagnedløb skal have samme profil og dimension som de oprindelige og udføres i zink eller plast i tilsvarende farve.

Stk. 5. Kviste skal udformes som de oprindelige 2 fags kviste eller 3 fags kviste. Kvisttage og -flunker skal bibeholdes med zink. Eventuelle nye kviste mod gård skal udføres på tilsvarende måde.

Sammenbygning af kviste tillades ikke.

Stk. 6. Solfangere kan kun opsættes på gårdsidens tagflade og må ikke ved genskin eller solblænding genere de omboende.

Solfangernes størrelse og placering skal godkendes af Magistraten.

Stk. 7. Huscne må ikke forsynes med udvendige antenner.

Stk. 8. På forhavearealerne kan der efter Magistratens nærmere godkendelse opføres vindfang og overdækninger over døre.

Stk. 9. Ingen form for skiltning og reklamering må finde sted uden Magistratens godkendelse.

§ 7. Ubebyggede arealer

Stk. 1. Friarealet skal anlægges med opholdsareal.

Stk. 2. Forhaverne skal hegnes særskilt med et for kvarteret passende hegn efter Magistratens nærmere godkendelse.

Stk. 3. De på tegning nr. 26.436 viste træer skal bevares i videst muligt omfang.

§ 8. Retsvirkninger

I henhold til § 18 i planloven må der ikke retligt eller faktisk etableres forhold i strid med lokalplanens bestemmelser, jf. dog lokalplanens § 10.

Lokalplanen hindrer ikke, at den eksisterende bebyggelse og dennes anvendelse kan opretholdes, hvis såvel bebyggelsen som anvendelsen ikke strider mod de i givne byggetilladelser tagne forbehold og i øvrigt er lovlig.

§ 9. Påtaleret

Københavns Magistrat har påtaleret for overtrædelse af bestemmelserne i nærværende lokalplan.

§ 10. Dispensationer

I henhold til planlovens § 19, stk. 1, kan der dispenseres fra bestemmelser i en lokalplan, hvis dispensationen ikke er i strid med principperne i planen.

Dispensationer meddeles af Den Samlede Magistrat.

§ 11. Servitutbortfald

Lokalplan nr. 161, bekendtgjort den 8. juni 1990 og tinglyst den 7. november 1990, ophæves, for så vidt angår de af nærværende lokalplan omfattede ejendomme.

Bebyggelsesregulerende bestemmelser optaget i skødedeclarationer om indskrænkninger og forpligtigelser ved ejendommenes bebyggelse og benyttelse samt om salg, hegnspligt og bestemmelser om fælles brandgavle, vedligeholdelse og renholdelse af gaden samt deltagelse i omkostningerne ved stikledningers og de fælles vandledningers istandsættelse, tinglyst den 30. juni 1902 og senere, på samtlige ejendomme nævnt i § 2 på nær vejarealerne herunder matr. nr. 366 Udenbys Klædebo Kvarter, ophæves.

100 års jubilæum.

I november 1892 blev det første hus i Strandvejskvarteret færdigmeldt af Arbejdernes Byggeforening. – Da det ikke er praktisk at holde et jubilæum i det mørke efterår, har bestyrelsen for "Husejerforeningen i Strandvejskvarteret", fundet følgende dato for afholdelse af 100 års jubilæet:

Lørdag den 12. juni 1993.

Reserver derfor denne dato.

Selve programmet vil senere blive meddelt. Men vi håber at kunne byde på:

- Morgenbord.
- Musik.
- Taler med deltagelse af forskellige notabiliteter.
- Fest for børnene.
- Fællesspisning.
- Musik og dans.
- Festfyrværkeri.

Alt dette skulle gerne kunne finde sted på torvet omkring vores Obelisk.

Vi ønsker hermed alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Bestyrelsen
December 1992.

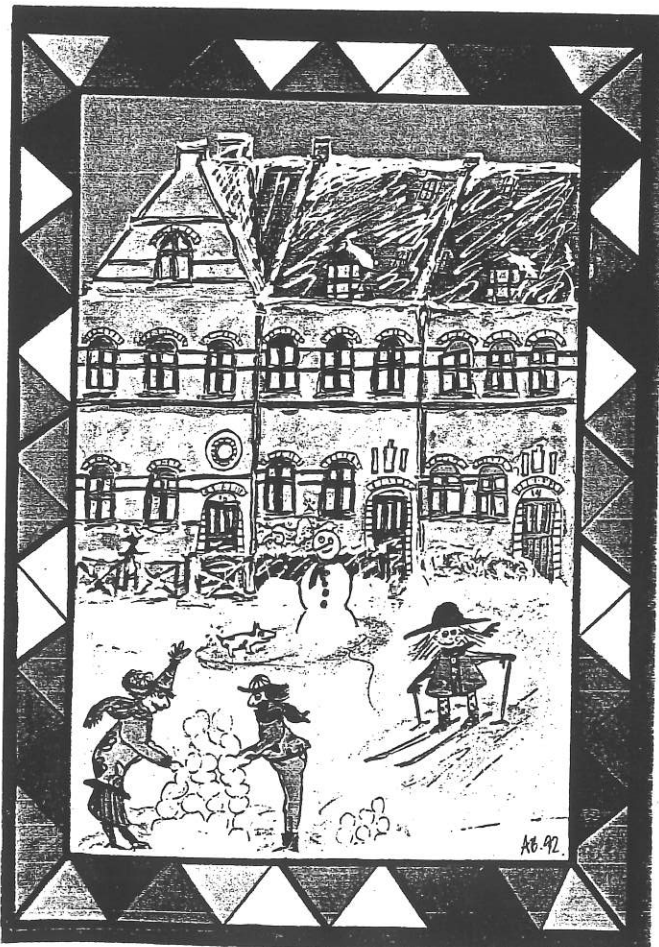

Fælles fyrværkeri

Endnu engang benyttes denne lille fine vignet af Torben Bregenhøj - ham, der opfandt »Fællesfyrværkeriet« i foreningen - for at markere, at der atter i år arrangeres stor fyrværkerifest på Kildevælds Torv, nytårsaften kl. 00.40 - efter 39eren har passeret.

Der er indkøbt for ca. kr. 6.500,-. Bidrag til dækning af beløbet modtages med taknemmelighed og kan indbetales til **Niels Ingvarsten, Hornemansgade 29**, eller pr. giro 8 13 31 58.

På gensyn nytårsnat!

Julekort

Salget af vores julekort går over al forventning. Der er mange roser til kortet for dets glade og naive motiv med de livsbekræftende farver. Der er stadig salg af kort.

Husk at sende nytårshilsner, hvis det med julekortet glippede.

Julehistorie

For at markere, at det netop i år er 100 år siden, at den første jul blev fejret i de enkelte huse, der - i 1892 - var bygget i vort kvarter, har redaktionen valgt at bringe en god gammeldags julehistorie fra dengang, at julehæfter som »I Julelampens Skær« og »Jul på Havet« var almindelige juleingredienser i ethvert hjem.

Den valgte historie stammer fra et julehæfte, der hed »Børnenes Julegave« fra 1945.

Historien er skrevet af Martha Lichtenberg Madsen, der i næsten 50 år boede i »Penalhuset« i Hornemansgade.

Fr. Lichtenberg Madsen købte huset i 1916, sammen med sin mand, typograf Jens Lichtenberg Madsen, der døde i slutningen af 20'erne. Siden da ernærede Martha Lichtenberg Madsen sig ved journalistisk arbejde for en del provinsaviser, bl.a. »Møns Tidende«, »Holbæk Amts Venstreblad« og »Middelfart Venstreblad« (som hendes svigerfar Claudius Madsen havde stiftet). Endvidere udgav hun flere hjemstavnsfortællinger fra sin fødeø Møn, samt skrev utallige historier til de forskellige julehæfter.

På billedet ses Martha Lichtenberg Madsen med sin mand i Lysthuset (som i øvrigt først faldt sammen i 1968) i forhaven til »Penalhuset«. I døren står Martha Lichtenberg Madsens søster - Maja Magnussen - der til slutningen af 50'erne drev tobaksforretning i Kildevældsgade (på hjørnet af Kildevældsgade og Weysesgade). Som et lille kuriosum kan det nævnes, at hun også solgte aviser om søndagen, selv om der var lukket - de blev blot rakt ud af den lille rude, som stadig kan ses i 3-fags vinduet mod Kildevældsgade.²

Tremasteren IMMANUEL

Martha Lichtenberg Madsen

Hans Morten kunde man som Regel finde nede ved Havnen eller ude ved Skibstømrerpladsen bag ved Strandhaverne, for Hans Morten vilde naturligvis være, hvor der skete noget. Og spurgte man ham, hvad han havde tænkt sig at blive, naar han nu snart var fyldt de fjorten og var konfirmeret og saa smaat skulde begynde at spekulere over Fremtiden, saa kunde man være ganske sikker paa Svaret.

»Ja, naturligvis,« sagde Skolelæreren med et Smil, naar de snakkede sammen om det, »naturligvis vil du til Søs, det vil jo alle raske Dreng.«

Ogsaa Præsten smilede, mens han klappede ham paa Skulderen. »Selvfølgelig vil du gerne se dig om i Verden,« sagde han, men lidt efter føjede han til, »er det alligevel ikke en lidt usikker Vej, navnlig i disse Tider — det med Søen?«

At hans Mor var ulykkelig ved al den Snak om Skibe og Langfart, siger sig selv — hun vilde nødig af med sin Dreng.

Hans Far var den eneste, der gik dybere og mere indgaaende til Sagen.

»Naturligvis vil du gerne til Søs, min Dreng — og det maa du ogsaa,« sagde han, »men jeg stiller dog den Betingelse, at du først lærer et Haandværk, for saa har du altid det at falde tilbage paa engang, hvis du skulde komme til at længes efter Landjorden igen!«

Hans Morten havde ikke været saa helt glad for denne

Ordning, for det vilde jo saa tage Aar, før han kunde realisere sine Planer. I flere Uger snakkede de frem og tilbage om Sagen, som de gæve Mandfolk de var — men det blev hans Far, der gik af med Sejren, uden at Hans Morten senere rigtigt forstod, hvordan det egentlig var gaaet til.

Og en Uge efter Konfirmationen rykkede han ind som Lærling paa Skibstømrerpladsen hos gamle Mester Johansen, og dermed var saa den Tid forbi, hvor man legede Skjul mellem Planker og Ankerkættinger og blev jaget ud af Mester og hans Medhjælpere. For nu fik Hans Morten selv det Hverv at stritte en Pøs Vand efter de tidligere Skolekammerater, naar de blev for nærgaaende omkring de nye Kuttere, der var under Arbejde, eller de gamle, der bare var til Reparation. Til at begynde med var det slet ikke saa let at optræde som voksen over for Per og Jørgen og Knud, og heller ikke sjovt at prøve paa at værpe Nina og Bente og Jytte væk fra Slisken, hvor Robaadene laa. Men Hans Morten fik da alligevel det rigtige Tag paa at faa Orden i Sagerne. Der var dog en, som han ikke helt formaadede at udøve sin ansvarsfulde Myndighed over, og det var Nina, for hun havde et Smil, den Unge, der absolut ikke var til at staa for — i hvert Fald ikke for Hans Morten.

»At du kan nænne at jage mig væk,« kunde hun sige med Hovedet lidt paa den ene Side, »jeg vil jo da bare sidde lidt her og vippe i Baaden.«

»Men den Baad er Apotekerens og slet ikke din,« forsikrede Hans Morten paa sin allermost overbevisende Maade. Men Nina sendte ham bare sit allersødeste Smil. »Pyt med det,« nikkede hun indsmigrende, »den Pilletriller kan vel ikke tage Skade af, at jeg sidder lidt i hans Baad, og jeg lover dig, at jeg slet ikke skal gi' los!«

»Naa — det manglede nok ogsaa bare,« sagde Hans Morten saa. »Men hvis Fru Apoteker ser dig fra sine Vinduer, saa vanker der . . .«

»Hæ,« lo Nina og satte Næsen lidt i Sky. »Hun har vist andet at bestille netop i Dag, for hun skal hen til Stativet og prøve hele to Kjoler, inden de rejser paa Juleferie!«

Hans Morten lo. Kjolestativet var Byens fineste Dame-skrædderinde og den, der havde den mest moderne Butik med baade Dragter og Hatte og meget andet fint. Kjolestativet — eller kortere bare Stativet, var det Navn, Børnene havde givet hende, fordi Kjolerne i hendes Salon ikke hang paa Bøjler, men var anbragt paa Skabeloner, der endte i en Træknop foroven og stod paa noget, der mindede om sortmalede Juletræsfødder. Men nu havde Nina naaet sit Maal. — Hans Morten havde smilet, saa vidste hun, at han ikke nænnede at skænde mere. Saa gav hun sig paa ny til at vippe, mens han gik sin Vej — hovedrystende.

Det var blevet lidt anderledes, efter at ogsaa Nina var konfirmeret, for da kom hun netop hen i Modebutikken hos selveste »Stativet«, hvor der ogsaa blev solgt Øreklips og Haarspænder og meget andet, der var saa morsomt at handle med. Og da der saa kom en vanskelig Tid med at

skaffe Silkebaand og Fløjlsblomster og al den Slags, begyndte de at handle med Legetøj og andre Smaatterier, som Byens Børn, baade store og smaa, flokkedes om. Nu fik Nina saa ikke mere Tid til at sidde og vippe i Apotekerens Jolle, men af og til drev hun alligevel af gammel Vane en Vending ned om Havnen, naar Butikken lukkede, for hun holdt nok af at møde Hans Morten, selv om han var lidt sort i Arbejdstøjet.

»Naar du har udlært, Hans Morten,« spurgte hun pludselig en Dag, »hvad vil du saa egentlig?«

Hans Morten smilede en ganske lille Smule; det kom jo ikke mere slet saa frejdigt — dette med, at han vilde til Søs, men han sagde da alligevel: »Jeg havde jo tænkt paa, at jeg saa vilde ud og sejle!«

»Der sker saa meget paa Søen,« sagde Nina og rynkede lidt paa Næsen.

»Sker der ikke ogsaa meget herhjemme maaske?« spurgte Hans Morten og saa paa hende.

»Men paa Søen — i Storm og i Taage og . . .«

»Og paa Landjorden,« drillede han, »— naar Bilerne suser for skarpt om Hjørnerne, og Cyklisterne kører mod hinanden, eller Heste løber løbsk!« Han saa igen paa hende med et Smil. Hun gik jo der saa sikker og strunk med begge Hænder i Kaabelommerne og med en lille lys Krølle tittende frem under Pelshuen. Det var næsten, ligesom han saa Nina rigtigt for første Gang, og han blev et Øjeblik staaende midt i den Snedrive, som han ellers i de sidste Dage var sprunget over i et Sæt.

»Hvorfor bliver du staaende?« spurgte Nina og sprang selv over, inden hun rigtig vidste af det, og løb et lille Stykke. Men Hans Morten var straks paa Siden af hende igen. »Vil du saa maaske være Styrmand engang?« spurgte hun.

»Aa, jeg ved snart ikke,« fik hun til Svar. »Der var jo en Tid, hvor jeg ikke rigtigt kunde tænke mig andet end gaa til Søs, men nu er det, ligesom jeg kunde have mere Lyst til at tage fat paa noget herhjemme — jeg ved ikke selv, hvordan det er fat . . . det kan jo være, der er noget, jeg synes, det vilde være svært at rejse bort fra,« kom det saa — en Smule fortænkt.

Saadan kunde de gaa og snakke fortroligt, naar de fulgte efter Fyraften. Og Tiden gik jo imens — og en skønne Dag fik Hans Morten den Tanke, at han vilde lave en Julegave til Nina. Det havde han aldrig gjort før, og derfor skulde det være noget rigtig pænt og noget, hun vilde blive glad for. Han begyndte paa det en sen Aftenstund oppe paa sit kolde Loftskammer.

»Kom dog ned i den varme Stue, Hans Morten,« sagde Moderen. Og Faderen spurgte: »Hvad er det, du snedkerer med deroppe, min Dreng?«

»Bare en Julegave,« fik han til Svar.

»Er det til Mor?« spurgte Faderen og smilede. »Hun vil saa gerne have et rigtig kønt Syskrin.«

»Saa skal Mor ogsaa faa det,« svarede Hans Morten og slap derved ud over en lille Knibe, han var kommet i ved Faderens Spørgsmaal.

Og Mor fik Syskrinet, som hendes Dreng havde skaaret ud og snittet med Grene og Blomster og Blade. Men Nina fik en bitte lille Baad, der havde baade Mærs og Sejl og en lille Gallionsfigur i Forstavnen og Dannebrog paa Mastetoppen.

»Næh — Hans Morten,« sagde hun henrykt, da hun fik den Julemorgen. »Hvor er den dog smuk! Og du har selv lavet den — du kan tro, jeg er glad for den,« lo hun og knugede hans Haand. »Paa de smaa Tofter her kan jeg lægge mine Øreklips om Natten, og paa Aaretoldene kan jeg anbringe mine to Ringe. Og saa har du endda givet den Navn . . .« Men da blev Nina alligevel lidt rød i Kinderne, for der stod jo »NINA« malet paa baade Styr- og Bagbord.

»Du — Hans Morten,« sagde hun saa lidt efter ganske spekulativ — »saadan noget kunde du jo egentlig sælge! Jeg er sikker paa, at det vilde gøre god Virkning mellem alt det meget andet, og du kunde tjene Penge . . . mange Penge —.«

Det blev Foraar, og det blev Jul endnu et Par Gange, og stadig holdt de to sammen. Hans Morten lavede sine smaa Baade, og Nina solgte dem henne hos »Stativet«.

Men nu var Hans Morten ogsaa begyndt at bygge større Skibe med Mast og Sejl, med Kahyt baade for og agter og med Kabys midtskibs, med Gallionsfigur og med hvide Sejl, som Nina syede for ham — de var smukke, de Skibe, og de gav gode Penge henne i Forretningen. Men det største, som han nu havde arbejdet paa i to Aar, havde han andre Planer med — det skulde ikke sælges.

Det var saa stort, at det ikke kunde faa Plads inde i hans lille Kammer, men blev bygget færdigt ude paa Loftet. Hans Far drillede ham jo som sædvanlig lidt med det og spurgte, om det maaske var det Skib, han skulde ud at sejle med, naar han nu blev ked af Landjorden —

Men Hans Morten smilede bare, for han havde jo sine Planer med det Skib — Planer, som han gemte helt for sig selv, og som ingen endnu maatte vide noget om —

Saa kommer endelig den Dag, da Hans Morten er blevet den dygtigste Baadebygger paa hele Pladsen. Og da hans Far med sit sædvanlige lune Smil i Øjekrogen igen siger: »Naa, min Dreng — skal det saa være? — hvornaar stikker du af?« Ja, da ser Hans Morten fuldt og helt paa ham og svarer roligt:

»Mester vil jo gerne beholde mig, og jeg har jo ogsaa i Mellemtiden gaet og tænkt paa forskelligt. Ja, Far og Mor er vel forlængst blevet klar over, at det skal være Nina og mig. Vi vil saa begynde med noget for os selv, og jeg kan da ogsaa faa et Par Baade at bygge fra Værftet og endda en Fiskekutter i Ny og Næ . . . og naar jeg saa samtidig kunde leje en lille Butik, hvor Nina kan sælge mine Husflidsting, saa klarer vi os nok! Tror du ikke ogsaa, Far?«

Hans Far staar lidt. Saa lægger han sine Hænder paa Hans Mortens Skuldre. »Mor vil blive glad,« siger han bevæget, »hun har jo aldrig rigtig kunnet med den Tanke, at du vilde ud til Søs!«

Og Mor slaar rigtig Hænderne sammen i overstrømmende Glæde. »At jeg dog faar Lov at beholde dig!« siger hun. »Og det skal saamænd nok gaa for dig og Nina, I er jo flittige begge to, og alle de pæne Smaabaade, du laver, min Dreng — ja, og de store med naturligvis,« føjer hun til. »Det er saa kønt alt sammen!« Saa siger hun pludselig: »Men det store Skib, du nu endelig har faaet færdigt oppe paa Loftet — tager du det med dig, naar I sætter Bo?«

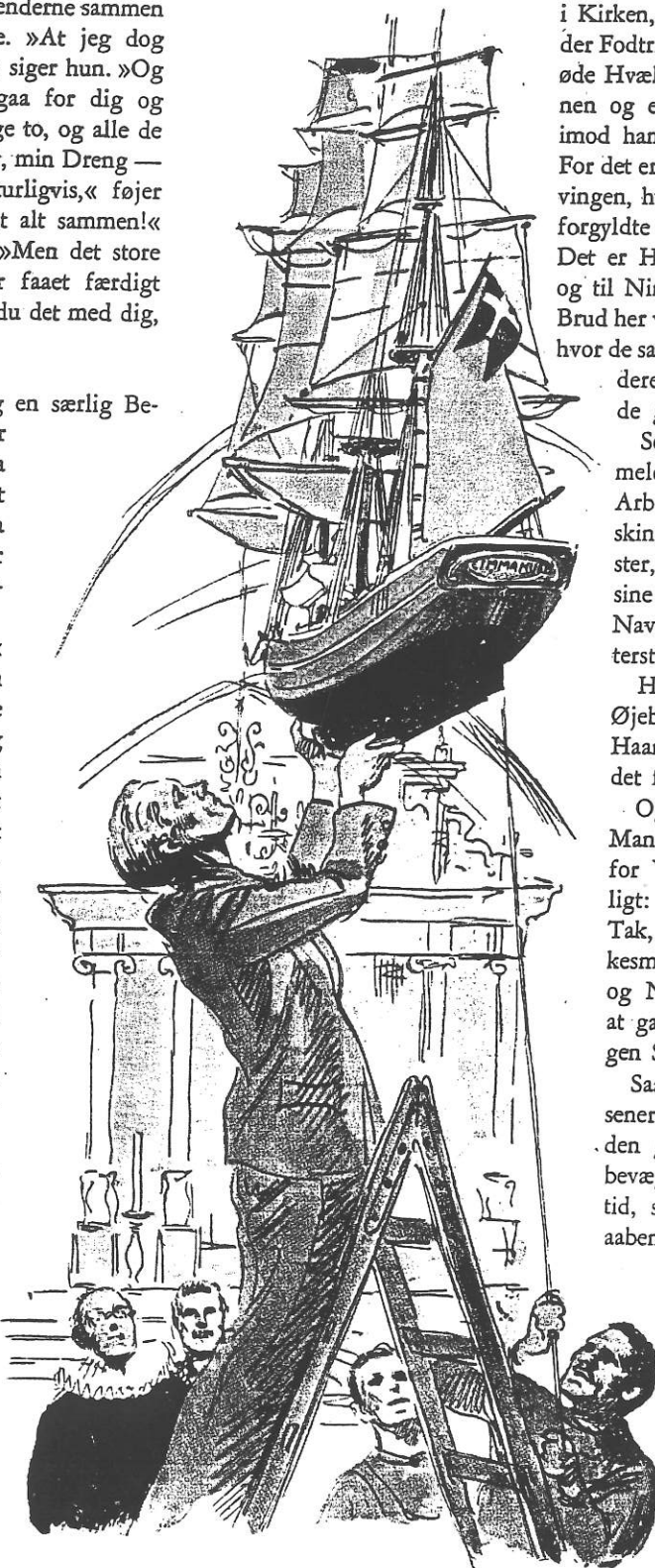
Hans Morten smiler.

»Med det Skib har jeg en særlig Bestemmelse, Mor,« siger han stiltørdigt. »Du maa bare vente med at faa det at vide til den Dag, Nina og jeg gifter os!« Saa ler han og tager sin Mor kærligt ind til sig.

»Det er jo bare det,« siger hun bevæget, »at nu har jeg fulgt dit store Arbejde i disse Aar, og nu er det saa, ligesom jeg ikke kan undvære det Skib; det vil blive helt sært ikke at have det i Huset, naar du nu inden længe flytter det bort med dig.«

»Mor, du skal faa Lov at se paa det hver eneste Søndag!« faar hun til Svar, og Hans Morten gaar leende ud af Stuen, medens Moderen ser glad og bevæget efter sin store Dreng.

Juleaftens Formiddag — den Dag, Brylluppet skal staa — er Hans Morten oppe, længe inden det bliver lyst, og kommer ud paa Loftet og faar Skibet løftet ned af den Sokkel, det staa paa. Med Besvær faar han det baksat ned ad Trappen og kommer ud paa Gaden med det. Heldigvis er det mørkt endnu, og der er ingen Mennesker oppe. Jo — henne

i Kirken, som han nu nærmer sig, lyder der Fodtrin — de gjalder hult fra de store, øde Hvælvinger. Det er Præsten og Degnen og et Par Haandlangere, der tager imod ham og hjælper ham med Skibet. For det er svært at faa det op under Hvælvingen, hvor det skal hænge i den lange, forgyldte Krog mellem de to Lysekroner. Det er Hans Mortens Gave til sin Mor og til Nina, der om faa Timer skal staa Brud her ved hans Side i den gamle Kirke, hvor de saa ofte har siddet sammen og hørt deres Barndomspræst tale og sunget de gamle, men evig unge Salmer.

Solen naar at komme paa Himlen, før de er færdige med deres Arbejde. Nu naar dens Straaler at skinne ind paa den skønne Tremaster, der bruser frem deroppe med sine hvide og skinnende Sejl og Navnet »Immanuel« lysende i Agterstavnen.

Hans Mortens Øjne dugges et Øjeblik, og han rækker Præsten Haanden. »Tak,« siger han, »fordi det faar Lov til at hænge her!«

Og Præsten klapper den unge Mand paa Skulderen, som han har for Vane, og siger mildt og venligt: »Det er os andre, der siger Tak, at du vilde give os det Kirkesmykke. Jeg forstaa deraf, at du og Nina har valgt den rette Vej at gaa — den Vej, som ingen nogen Sinde kommer til at fortryde.«

Saa skilles de. Men nogen Timer senere, da Vielsen er forbi, siger den gamle Præst nogen kønne og bevægede Ord om de unges Fremtid, som han vil ønske maa blive aaben og fri og brusende gennem

Livet som det Symbol, Hans Morten nylig har skænket Kirken. Og alles Øjne løfter sig mod Tremasteren deroppe, der skinner i sin forgyldte Krog. Og Hans Morten føler sin Mors Haand famle ud mod sig.

»Tak, min Dreng,« siger hun stille.

Storskrald?

**Velkommen til
Københavns kommunes
genbrugsstation
på
Rentemestervej 5
København NV**

Genbrugsstationen er etableret i samarbejde mellem Københavns kommune Miljøkontrollen, Renholdningsselskabet af 1898 og Vestforbrænding.

Genbrugsstationen har åbent følgende dage:

Mandag-fredag 14.00-18.00

Lørdag, søndag og helligdage 10.00-17.00

(Lukket juledag og nytårsdag)

Københavns
kommune
Miljøkontrollen

Renholdningsselskabet
af 1898

Vestforbrænding

Da det ikke ligefrem er biler, kvarteret mangler, var det måske en god idé at gøre opmærksom på dette sted. De modtager ALT, og det koster ikke noget!

Kudsk, N.W. Gades Gade 20.